

ŽALKOVICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník VIII/2014 | číslo 1

www.zalkovice.cz

Z obsahu:

Informace ze zasedání zastupitelstva

Kanalizace a ČOV

Výpis z kroniky obce

Cesta po Vysočině

Masopust, krajky

Společenská rubrika

Ohlédnutí za volebním obdobím 2010-14

Po stopách....Velká válka v Žalkovicích (4.díl)

Dobruška - Pastviny - Velké Losiny

Na ostrov Trinacria

9. ročník turnaje v malé kopané

Dvacet roků od otevření tenisových kurtů

Informace ze zasedání zastupitelstva za první pololetí roku 2014

Zpráva o uplatňování územního plánu

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** zprávu o uplatňování Územního plánu obce Žalkovice v uplynulém období 2009 – 2013 a vzalo na vědomí vyhodnocení požadavků dotčených orgánů, krajského úřadu, podnětů sousedních obcí a připomínek uplatněných při projednávání zprávy.

Starosta pro přítomné shrnul obsah zprávy. Z té vyplývá, že se obec drží svého územního plánu při rozvoji a výstavbě obce. Jediné, co je třeba zapracovat, je vazba na strategický územní dokument Zlínského kraje. Termín zapracování není určen.

Účetní závěrka a hospodářský výsledek obce za rok 2013

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** hospodářský výsledek obce za rok 2013 a účetní závěrku za rok 2013 včetně příloh, a to: rozvahy, výkazu zisku a ztrát, zprávy o finanční kontrole, inventarizační zprávy a protokolu o schvalování účetní závěrky.

Dokument k tomuto bodu jednání byl zaslán všem členům zastupitelstva k prostudování. Starosta proto pojal jeho výklad hlavně pro přítomné z řad obyvatelstva obce. Vyjádřil se k inventurám a proškolení inventarizační komise. Sděлил, že proběhly inventury pokladny a cenin. Členové komise daly také návrh na vyřazení drobného majetku. Finanční kontrola proběhla 12. 12. 2013.

Finanční záležitosti

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** rozpočtové opatření č. 3/2014 dle přílohy.

Paní Hanáková, hospodářka, představila toto opatření hlavně pro přítomné občany. Uvedla, že se nejedná o změnu rozpočtu, pouze je potřeba reagovat na vzniklou aktuální situaci. Členové zastupitelstva obdrželi rozpočtové opatření do svých elektronických stránek.

Závěrečný účet obce za rok 2013

Zastupitelstvo obce Žalkovice

a) schválilo závěrečný účet obce Žalkovice za rok 2013 včetně zprávy auditora o výsledku přezkoumání hospodaření obce za rok 2013 bez výhrad,

b) na základě zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření obce uložilo hospodářce obce dbát větší pozornosti a následné kontrole při účtování jednotlivých účetních případů.

Paní hospodářka seznamovala s jeho obsahem hlavně přítomné z řad občanů obce. Materiál byl vyvěšen i na webových stránkách obce. Byly zjištěny drobné nedostatky, jako například, že si paní hospodářka nevyúčtovala stravné při cestě na školení. Jednalo se o zaúčtování některých položek na jiné.

Problematika akce Kanalizace a ČOV Žalkovice

Zastupitelstvo obce Žalkovice

a) vzalo na vědomí informace o průběhu akce Kanalizace a ČOV Žalkovice,

b) schválilo smlouvu o podmínkách a právu provést stavbu č. 36/22/14 uzavřenou mezi obcí Žalkovice a Ředitelstvím silnic Zlínského kraje,

c) delegovalo do tříčlenné komise pro otevírání obálek a zvláštní komise pro posouzení kvalifikace – pro výběr zhotovitele akce Kanalizace a ČOV Žalkovice tyto členy a náhradníky:

Členové:

1. JUDr. Schaferová Jana
2. Pala Radomír
3. Ing. Beneš Radim

Náhradníci:

1. Mgr. Černá Marta
2. Kavanová Michaela
3. Hanák Vladimír

d) delegovalo do pětičlenné hodnotící komise na podlimitní otevřené řízení dle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění, pro investiční akci Žalkovice – kanalizace a ČOV tyto členy a náhradníky:

Členové:

1. JUDr. Schaferová Jana
MCI SERVIS Zlín
2. Ing. Pokorný Alois
Inexpojekt s.r.o., Kroměříž
3. Ing. Štěpán Petr
Pikaz, s.r.o. Kroměříž
4. Pala Radomír
5. Ing. Beneš Radim

Náhradníci:

1. Mgr. Černá Marta
MCI Servis Zlín
2. Ing. Horák Michael
Inexpojekt s. r. o., Kroměříž
3. Ing. Brabec Jan,
Pikaz, s. r. o. Kroměříž
4. Kavanová Michaela
5. Hanák Vladimír

Starosta obce seznámil všechny se základním problémem při řešení akce Kanalizace a ČOV Žalkovice, kterým je nedodání projektové dokumentace pro tuto akci. I přes všechny nadstandardní kroky a urgencye ze strany starosty obce není do dnešního dne dokumentace předána. Projektová dokumentace pro stavební povolení je ve zpoždění 5 měsíců, projektová dokumentace pro zhotovení stavby 3 měsíce. Dodavatel byl upozorněn, že za každý den prodlení je ve smlouvě stanovena sankce 2 000 Kč. Starosta obce je v kontaktu přímo s projektantem, který dokumentaci připravuje. Dle jeho vyjádření ještě chybí hydrologický průzkum, který by však měl být hotov v nejbližší době.

V Kyselovicích, které se také uchází o dotaci ve stejné výzvě a které mají stejnou firmu na zpracování projektové dokumentace, mají stejné problémy jako my.

V současnosti se již pracuje na zadávacím řízení pro výběr zhotovitele stavby. Starosta navrhl, aby zastupitelstvo schválilo komisi, která se bude podílet na spolupráci s firmou MCI Service s. r. o., která nám zpracovává zadání pro výběrové řízení a bude jej celé administrovat. V souvislosti s touto akcí je nutno ještě odsouhlasit smlouvu o podmínkách a právu provést stavbu. Starosta seznámil přítomné s důležitými body této smlouvy a nechal ji kolovat. Smlouva je standardní, jakou předkládá Ředitelství silnic dálnic při tomto úkonu. Po všech peripetiích s projektovou dokumentací bylo konečně 11. června 2014 zveřejněno zadávací řízení pro investiční akci Žalkovice – kanalizace a ČOV a do 15. 7. 2014 mohou firmy zaslat obálky se svými nabídkami. V období od 15. do 25. 7. 2014 proběhne hodnocení nabídek a do 28. 7. 2014 bude rozhodnuto, která firma výběrové řízení vyhrála. Následně budou firmám zaslány výsledky řízení. Do 18. 8. 2014 je nutné čekat, zda se nějaký uchazeč neodvolá. Je nutné sestavit komise pro otevírání obálek a posouzení kvalifikace, která má mít 3 členy, a dále hodnotící komisi, která bude mít 5 členů a musí v ní být zastoupeni odborníci z oboru stavebnictví. Starosta obce byl radou pověřen k oslovení odborníků, a to jak z oboru stavebnictví, tak i těch, kteří mají zkušenosti s přípravou výběrového řízení.

Prodej obecních pozemků a koupě pozemku pro stavbu ČOV

Zastupitelstvo obce Žalkovice

a) schválilo prodej pozemku p. č. 440/2 ve vlastnictví obce Žalkovice o výměře 76 m² za cenu 200 Kč/m², tj. za celkovou cenu 15 200 Kč, paní Daně Vlachové, bytem Korytná 303. Veškeré náklady s převodem pozemku uhradí kupující.

b) schválilo prodej pozemku p. č. 418/18 o výměře 2 037 m² ve vlastnictví obce Žalkovice manželům Evě a Františku Hrabalovým, bytem Havlíčkova 664/27, Kroměříž, za cenu 1 Kč/m², tj. za celkovou cenu 2 037 Kč. Veškeré náklady na prodej pozemku bude hradit obec Žalkovice.

c) schválilo nákup části pozemku označeného písmenem „a“ o výměře 869 m², dále pozemek p. č. 541/30 o výměře 713 m² a p. č. 123/26 o výměře 455 m² (celkově 2 037 m²), a to vše za cenu 1 Kč/m², tj. za celkovou cenu 2 037 Kč. Veškeré náklady spojené s nákupem pozemku bude hradit obec Žalkovice.

Starosta obce seznámil přítomné se situací kolem pozemků k akci ČOV. Územní plán říká, kde bude ČOV stát. Tento pozemek vlastnili manželé Hrabalovi. Starosta proto vstoupil již v dřívější době v jednání s majiteli pozemku a bylo dohodnuto, že pozemek vymění s pozemkem obce. Po dohodě s odborníkem bylo navrženo, aby se pozemky o stejné výměře koupili od manželů Hrabalových za 1 Kč/m² a obec jim ve stejné výměře prodala své pozemky také za 1 Kč/m². Tento postup byl konzultován i na ministerstvu financí a nebyl na něm shledán problém. Klasické pozemky se již vzhledem k tržní ceně pozemků v obci budou prodávat za jiné ceny, jako např. pozemek, o jehož odprodej požádala paní Danuše Vlachová. Záměry k prodeji pozemků byly řádně zveřejněny.

Plán práce a akcí na rok 2014

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** plán práce a akcí na rok 2014. V tomto bodě starosta hned na úvod upozornil, že prioritou je realizace projektu Kanalizace a ČOV Žalkovice. I přes problémy, které tuto akci provází, si musíme uvědomit, že takto finančně výhodně bychom už nikdy nemuseli kanalizaci a ČOV v naší obci zrealizovat, proto zůstává jako priorita číslo jedna. Přesto nechceme zastavit ostatní život v obci. Starosta tedy dále informoval, hlavně přítomné občany, co vše je v plánu v letošním roce ještě realizovat. Kromě toho také zmínil možnost zažádat o dotaci z OPŽP na dovybavení sběrného dvora.

Stanovení počtu členů zastupitelstva pro volební období 2014 - 18

Zastupitelstvo obce Žalkovice na základě § 68 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, **stanoví** pro volební období 2014 - 2018 počet členů

Zastupitelstva obce Žalkovice na 15. Starosta obce všechny seznámil s klady i záporů různých počtů členů zastupitelstva i s tím, když v obci je zřízena rada či nikoliv. Radní již na svém jednání avizovali návrh patnáctičlenného zastupitelstva pro příští volební období.

Žádost Základní a Materské školy Žalkovice

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** záměr ZŠ a MŠ Žalkovice na drobné úpravy RD č. p. 82 pro užívání školní družiny.

Starosta obce za úvod řekl, že jej oslovila paní ředitelka školy s tím, že by chtěla využít uvolněný školský byt za účelem, aby jej mohly využívat děti, které navštěvují školní družinu. Starosta připomenul, že obec má na tento dům zpracovaný projekt, ale v současné době vzhledem k dalším aktivitám obce nepřipadá v úvahu začít jej realizovat. Nicméně v případě, že má paní ředitelka ověřeno, že může využívat tyto prostory pro školní družinu, obec souhlasí s užíváním budovy a s drobnými úpravami z toho vyplývajícími.

Věcné břemeno pro uložení přípojky NN

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** smlouvu o zřízení věcného břemene č.: OT-014330026921/001 uzavřenou mezi obcí Žalkovice a E.ON Distribuce, a.s., IČ 280 85 400.

Obec obdržela žádost o schválení žádosti zřízení věcného břemene. Obec na toto věcné břemeno uzavřela smlouvu o smlouvě budoucí již v loňském roce. Jedná se klasickou smlouvu, kterou uzavírá obec vždy, kdy je třeba přípojky NN.

Půjčky z účelového fondu obce

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** půjčku z účelového fondu obce na opravy a rekonstrukce domů a bytů:

paní Jarmile Cvečkové, paní Věře Valigurové, panu Romanu Valigurovi. Vzhledem k tomu, že je v současné době ve fondu dostatek peněz, mohla být žádost uspokojena a k tomuto bodu jednání nebylo žádných připomínek.

Jak pokračuje akce „Žalkovice – kanalizace a ČOV“

Text: **R. Pala**

Na jaře letošního roku byla se zpožděním dokončena projektová dokumentace pro výběr zhotovitele a pro realizaci stavby výše uvedené akce. Dalším krokem bylo vypsání výběrového řízení na dodavatele stavby s uveřejněním na profilu zadavatele. Na základě tohoto zveřejnění se do výběrového řízení měla možnost přihlásit kterákoliv společnost, která splňovala zadávací podmínky. Zadávací dokumentaci si odebralo 30 firem. Nabídku do soutěže odevzdalo v termínu 6 společností. Nabídky se odevzdávaly v zapečetěných obálkách v požadovaném termínu. Otevírání obálek se uskutečnilo 15. července 2014 v zasedací místnosti firmy MCI servis, s. r. o. Zlín, která tuto soutěž pro naši obec na základě plné moci organizuje. V komisi pro otevírání obálek naši obec zastupoval na základě delegace zastupitelstva radní Ing. Radim Beneš a starosta obce Radomír Pala. Za firmu MCI servis byla členkou komise JUDr. Schafarová. Termín pro doručení nabídek byl 15. července 2014 do 10:00 hod. Otevírání obálek proběhlo ihned po skončení lhůty v 10:05 hod. i za účasti zástupců některých společností, které nabídku podaly. Nejnižší nabídkovou cenu nabídla společnost

EVT Stavby s. r. o. ve výši 38.574.800,- Kč, včetně DPH. Nejvyšší nabídka činila 56.747.432,- Kč. Nyní probíhá kontrola, zda nabídky byly podány v souladu se zadávací dokumentací. Po posouzení nabídek hodnotící komise rozhodne o vítězi této soutěže. Vítězem soutěže se stane společnost, která splní podmínky dle zadávací dokumentace a nabídne nejnižší cenu. Dále bude celá organizace a výsledek soutěže zaslán k následné kontrole na Státní fond životního prostředí do Prahy. A pokud vše bude probíhat hladce, tak na podzim letošního roku celá akce začne. A tak po mnoha desítkách let neřešeného problému se zápachem z vytékající kanalizace v jižní části obce se dočkáme zlepšení životního prostředí. Nebudou třeba žádné septiky, jímky, ale domácnosti se připojí přímo na novou splaškovou kanalizaci. Tímto krokem se staneme moderní obcí, která odpady likviduje v rámci platné legislativy a zdravého životního prostředí. Zastupitelstvo obce v rámci svých možností přijme taková opatření, aby občanům s připojením na novou kanalizaci po dobu výstavby poskytla co největší pomoc. Zcela jistě během výstavby budeme čelit mnoha problémům a potížím, ale věříme, že občané tuto nezbytnou akci chápou a společnými silami ji úspěšně zvládneme a dovedeme do zdárného konce.

Osídlování pohraničí po roce 1945 (výpis z kroniky obce)

Text a foto: **J. Neradilová**

Po skončení II. světové války v roce 1945 dochází k osídlování našeho pohraničí podle osídlovacího plánu. V této době žily v Žalkovicích i tři rodiny pohromadě, a to byl hlavní důvod využít nabídky bydlení v pohraničí. Pro nový domov v pohraničí se rozhodlo třicet místních rodin. Původně se chtěly přestěhovat do jedné obce v okrese Šumperk. To se však neuskutečnilo a tak se během roku odstěhovaly jednotlivě do těchto míst v pohraničí:

Zouhar Jaroslav	3 členná rodina	do Obědné
Pala Metod	4 členná rodina	Krnov
Roubalík Alois	3 členná rodina	Suchdol
Hlobil Augustin	4 členná rodina	Krnov
Juřena Karel	3 členná rodina	vrátil se do Senetářova
Mrázek Alois	4 členná rodina	Krnov
Křístek Miloš	2 členná rodina	Krnov
Breitehneider	5 členná rodina	Krnov
Navrátil Karel	4 členná rodina	Sedm Dvorů
Pěcha Boh.	7 členná rodina	Velké Štáhle
Vrářil Jan	2 členná rodina	Velké Štáhle
Číhal Arnošt	5 členná rodina	Bílý Potok
Bajgar Arnošt	4 členná rodina	Bílý Potok
Červík Rudolf	6 členná rodina	Bílý Potok
Štompach Ignác	5 členná rodina	Odry
Pavlíček František	4 členná rodina	do Sedmi Lánů
Špalek Arnošt z č. 94		
Babice okr. Šternberk		
Brada Augustin z č. 7		

Čedovský Bohumil z č. 62

Vašek Kliment

Roubalík Josef

Vaňhara Karel z č. 133

Vaňhara Zdeněk

V únoru 1946 se odstěhovali do Bílého Potoka Jurajda František se 4 člennou rodinou a Mojžíš Václav s 3 člennou rodinou. V březnu potom Josef Sumec z č. 11 a v listopadu Antonín Pavlíček z č. 10. V roce 1951 se s manželkou odstěhoval do Rýmařova Netopil Josef z č. 45. Některé domy byly na samotě a do školy se chodilo pěšky 2 km. Obživu nacházely rodiny zpočátku tím, že chovaly ovce, a později v zemědělských družstvech. Některé rodiny se později do Žalkovic vrátily.

Fotografie „Dům rodiny Sumcových v Bílém Potoku“

Na cestě po Vysočině

Text a foto: **J. Neradilová**

Byl krásný slunečný den, kdy jsme se rozhodly uskutečnit náš dlouho plánovaný výlet do kraje a rodiště naší kamarádky Lídy Horákové. Cílem cesty bylo město Polná a obec Nové Dvory. Cesta po dálnici příjemně ubíhala, řidičky se střídaly v řízení, ostatní klábosily, a po dvou hodinách jízdy jsme vjížděly do Polné, na malebné náměstí s lavičkami, zelení a řadou obchůdků. Celému náměstí dominoval kostel. Naše první cesta však vedla do útulné cukrárny občerstvit se po cestě kávou a zákuskem. Plné energie jsme se vydaly na prohlídku kostela, kde už na nás čekala průvodkyně. To, co jsme tam spatřily, předčilo naše očekávání. Chrám Nanebevzetí Panny Marie postavil v roce 1700 majitel Polné Leopold kníže z Dietrichsteina. Postranní loď zdobí pilaře, v obloucích jsou zavěšeny baldachýny s erby. Všude je vidět štukatérská práce mistrů z Florencie. Unikátem je cínová křtitelnice a varhany z roku 1708, které mají 1514 znějících píšťal. V roce 2008 byl chrám prohlášen národní kulturní památkou. Z ochozu věže kostela jsme viděly celé město jako na dlani. Polná patří k lokalitám s historií židovských obyvatel na Vysočině. Ve 30. letech 19. století zde žilo 770 Židů, mnoho rodin však odešlo v době požárů a v době tzv. hilsneriády. Nacistickou genocidu přežili z 63 polenských Židů jen tři občané a po válce se žádný do Polné nevrátil. Dochovala se zde řada židovských památek – synagoga, rabínský dům, židovský hřbitov. Po prohlídce zámku a staré školy z 19. století, kde nás mimo jiné

zaujala lebka dvouhlavého telete, naše kroky vedly do příjemné zámecké restaurace na oběd. Následovala prohlídka místního hřbitova. Chvilí jsme postály u hrobu herečky Míly Myslíkové a Anežky Hruškové („hilsneriáda“). Naposled jsme prošly náměstím a pokračovaly v jízdě do rodného domu v obci Nové Dvory. Tady jsme byly mile přivítány rodiči Lídy, kteří nás už očekávali. Provedli nás celým stavením, prohlédly jsme si zahradu, humna, hospodářské budovy s množstvím zemědělského nářadí a strojů ještě z doby, kdy soukromě hospodařili. A potom při pohoštění v útulném prostředí obývacího pokoje jsme si poslechly vyprávění o životě tady na Vysočině, o zvycích, o těžkých, ale i radostných okamžicích, které život přináší. Při srdečném rozhovoru rychle ubíhal čas a s přibývajícím šerem jsme si uvědomily, že je čas se loučit. Ještě třešně na cestu a už jsme mávaly na rozloučenou. Bylo tu hezky. Vysočino – někdy nashledanou!

Žalkovický masopust

Text: **B. Brhelová**

Foto: **R. Krejčí**

V sobotu 1. března jsme se začali připravovat na čtyřicetiden-
ní půst před Velikonocemi. Odpoledne prošel naší obcí průvod
masek, který doprovázel medvěda. U domků je čekalo bohaté
občerstvení, přitom vyhrávala dechovka, jak bývá zvykem. Večer
jsme se sešli v místní sokolovně při pochovávaní basy. Obřad byl
pojat velmi netradičně. Basa byla na olympiádě v Soči a výsledky

našich sportovců velmi prožívala. Po neúspěchu našich hokejistů
to nezvládla, prasky jí struny a byl s ní konec. Tak jsme se rozhodli
jí pochovat v mauzoleu vedle Lenina, kterého dobře zahrál Janek.
Bylo obdivuhodné, že vydržel velmi dlouhou dobu bez hnutí.
Nakonec jsme to všichni dobře zapili a pobavili se.

Tuto akci pořádal náš sbor dobrovolných hasičů a zapojila
se nejvíce mládež. Alespoň budou tyto staré tradice podporovat
a v nich pokračovat.

Něžná krása krajky

Text a foto: **J. Neradilová**

Stalo se už tradicí navštívit příležitostně muzeum v Záhlini-
cích. Tak tomu bylo i jeden lednový den, kdy jsme navštívily

výstavu háčkových výrobků. A bylo opravdu co obdivovat!
Háčkové betlémy různých velikostí, háčkové přehozy,
ozdoby na vánoční stromky, rukavičky, dečky, límečky. Jem-
ná krása, nápaditost, fantazie a zatím všim mnoho hodin
usilovné práce. A co jsme si z výstavy odnesly? Především
pocit z něčeho ojedinělého a krásného, co pohládí na duši.

Společenská rubrika

Jubilanti 1. pololetí roku 2014, kteří oslavili významné životní výročí

Marie Martincová, František Bajgar, Antonín Zelinka, Zdeněk Netopil, Petr Netopil, Eva Kuželová, František Pátík, Marcela Svozilová, Renata Netopilová, Jana Vrublová, Marie Daňková, Anna Pátíková.

Jubilantům blahopřejeme a přejeme pevné zdraví.

Úmrtí

† 17. 12. 2013	p. Jaroslav Odstrčil (84 let)
† 14. 5. 2014	pí. Ing. Jana Obdržálková (49 let)
† 19. 6. 2014	p. Eva Kuželová (80 let)

Nejstarší občankou naší obce je paní Anežka Teterová (91 let).

Manželství uzavřeli

1. 2. 2014 Hana Navrátilová a Aleš Otáhalík

8. 2. 2014 Veronika Horáková a Martin Netopil

Novomanželům blahopřejeme.

Narozené děti

Richard Dvořák (*3. 2. 2014)

Filip Netopil (* 26. 6. 2014)

Marie-Thea Otáhalíková (* 2. 7. 2014)

Ohlédnutí za volebním obdobím 2010-2014

V měsíci říjnu tohoto roku skončí volební období Zastupitelstva obce Žalkovice.

Rok 2010

V roce 2010 byla na škole provedena generální oprava střechy s kompletní výměnou krytiny a opravou komínů a výměnou hromosvodů.

Celkové náklady dosáhly 844.937,- Kč, na tuto akci jsme obdrželi dotaci ve výši 422.000,- Kč z Programu obnovy venkova.

Další investiční akcí bylo kompletní zateplení obvodového zdiva a stropu školy, při zachování původního rázu fasády. Náklady na tuto akci činily 1.361.050 Kč. Na zateplení školy jsme získali dotaci z Evropské unie ve výši 741.548,- Kč a ze Státního fondu životního prostředí ve výši 43.620,- Kč. Zateplením školy s předchozí výměnou oken došlo u školy k úspoře nákladů na vytápění ve výši cca 50%.

Rok 2011

Hlavní investiční akcí roku 2011 bylo vybudování **odpadového centra obce**, které se skládá se sběrného dvora s velkoobjemovými kontejnery na stavební odpad, pneumatiky, velkoobjemový odpad, železný šrot, dřevo, nebezpečné odpady, elektroniku a elektrospotřebiče. Dále je zde umístěna kompostárna na biologické odpady. Sběrný dvůr je vybaven štěpkovačem na drčení větví. Celkové náklady na odpadové centrum činily 4.019.209,- Kč. Na akci byla získána dotace z Evropské unie ve výši 2.226.605,- Kč a ze Státního fondu životního prostředí ve výši 133.328,- Kč.

Rok 2012

V roce 2012 byla stěžejní akcí přístavba výdejny stravy a dispoziční úpravy v budově Základní a Mateřské školy Žalkovice. V rámci této akce byla přistavěna výdejna stravy a jídelna pro stravování žáků základní a mateřské školy. Kompletně bylo zrekonstruováno sociální zařízení, zvětšena herna mateřské školy, změněna dispozice šatny. Výdejna stravy byla vybavena novou kuchyní, jídelna a herna vybavena novým nábytkem. Náklady této akce činily 2.746.008,- Kč. Na akci byla získána dotace ve výši 734.000,- Kč z Programu obnovy venkova.

Dále se v tomto roce uskutečnila akce Revitalizace zeleně hřbitova a okolí tenisových kurtů. Hřbitov a celé okolí bylo osazeno novou zelení, byly vybudovány mlatové chodníky a zpevněné plochy, které byly osazeny lavičkami. Na hřbitově byla položena nová dlažba, bylo pořízeno nové oplocení hřbitova s kovanou bránou od uměleckého kováře, instalací kontejneru byla vyřešena nevzhledná skládka hřbitovních odpadů. Dále byl odborně zrestaurován pamětní kříž na hřbitově. Celkové náklady na tuto akci činily 1.991.399,- Kč. Dotace na tuto akci byly získány ve výši 997.344,- Kč z Evropské unie a 249.336,- Kč ze Zemědělského intervenčního fondu. Náklady na

opravu kříže činily 134.640,- Kč a na opravu kříže jsme získali dotaci ve výši 50.000,- Kč z Fondu kultury Zlínského kraje.

Rok 2013

V roce 2013 směřovalo veškeré úsilí k přípravným pracím na zahájení akce Kanalizace a čistírny odpadních vod Žalkovice. V tomto roce se také splácel překlenovací úvěr na financování investičních akcí minulého roku. Dokončovala se revitalizace zeleně hřbitova rekonstrukcí střechy na domku na hřbitově ve výši 58.589,- Kč. Tato akce byla celá hrazena z prostředků obce.

Rok 2014

V tomto roce dále pokračují intenzivní projekční přípravy k zahájení výstavby kanalizace a čistírny odpadních vod (viz článek v tomto zpravodaji).

Dále se v tomto roce vysazovala a udržovala zeleň v obci a okolí. Byl zpracován generel krajinné zeleně a pasport místních komunikací, opravena byla Boží muka na křižovatce na Říkovice a byly provedeny další drobné udržovací práce v rámci celé obce. V tomto roce byla podána i žádost o dovybavení sběrného dvora o motorovou jednotku s čelním nakladačem s možností připojení různých příslušenství pro celkovou údržbu zeleně a komunikací. U této žádosti proběhla akceptace a čeká se na její posouzení a přiznání, či nepřiznání dotace. Před dokončením je technická dokumentace pro nové veřejné osvětlení v Nové ulici. Dále je ve čtyřech variantách rozpracovaná studie pro umístění výletišť v těsné blízkosti fotbalového hřiště. V tomto areálu bude, pro pořádání různých kulturně společenských akcí, kryté podium, sociální zařízení s bufetem, taneční kolo, zastřešené posezení, skladové prostory aj. Součástí bude i zpevněná plocha pro kolečkové sporty a v případě příznivé zimy pro ledovou plochu. Samozřejmě bude i doprovodná zeleň. Po výstavbě kanalizace se v této lokalitě počítá i se zatrubněním potoka Rumzy a zhotovením parkovacích míst.

Na závěr:

Nechávám na čtenářích, aby posoudili, co dobrého se podařilo i nepodařilo. Děkuji touto formou všem členům zastupitelstva za odvedenou práci v tomto volebním období. Děkuji všem spolkům v obci, které svou prací a činností přispívají k dobrému životu v naší obci, děkuji všem dobrovolníkům, kteří pomáhají při výchově mládeže, organizováním kulturně společenských akcí, a dělají pro nás všechny život v naší obci „barevnější a pestřejší.“

A na závěr si dovoluji jedno přání: Přeji si větší zájem občanů o věci veřejné, protože jaký život si v naší obci uděláme, takový ho budeme mít, a tak se nám v naší hezké vesničce bude žít.

Radomír Pala

Hřbitovní brána dříve a dnes

Po stopách... Velká válka v Žalkovicích

Text a foto: **Tomáš Hýbner**

Známý německý fyzik Albert Einstein kdysi řekl:

„Nevím, čím se bude bojovat ve třetí světové válce, ale ve čtvrté to budou klacky a kameny.“

Tato slova vyřkl jejich autor po skončení 2. světové války jakožto do té doby největšího válečného konfliktu v historii. Čtenářům se po jejich přečtení jistě dere na mysl neodbytná otázka, proč bezprostředně po skončení konfliktu takového rozsahu, kdy si celý svět oddechl a začal vyhlížet lepší a klidnější budoucnost, tento člověk přemýšlí o dalších konfliktech, které by měly teprve přijít? Je snad lidstvo ze své podstaty tak nepřátelské a spory vyhledávající? Neumí národy žít v harmonii jeden s druhým?

Ačkoli se jedná o jistě velmi závažné, ba přímo existenciální otázky, necháme je pro tuto chvíli nezodpovězené a otevřeme další kapitolu nepravidelně pravidelné rubriky Po stopách... Její čtvrté pokračování má za cíl vzít čtenáře o celé jedno století zpět v čase a zastavit se až mezi lety 1914 a 1918, kdy probíhal celosvětový válečný konflikt nebývalých rozměrů a s nebývale velkým počtem zúčastněných stran. Právě z tohoto důvodu se tato válka začala záhy nazývat Velkou válkou. Toto označení jí však nezůstalo příliš dlouho. Již ve druhé polovině 20. století bylo z názvu vypuštěno slovo Velká a všeobecně bylo přijato přívlastek 1. světová, neboť nedlouho po jejím skončení vypukl nový, také celosvětový konflikt, který byl z logiky věci nazván 2. světovou válkou.

Vraťme se ale nyní k Velké válce, do doby, kdy ještě nebyla nazývána první v pořadí a kdy celý svět žasnul nad jejími devastujícími účinky a nezvyklou krutostí. Počátek Velké války je datován k 28. červenci roku 1914, když tehdejší Rakousko-Uherská monarchie vyhlásila válku Srbsku. Podnětem k tomuto kroku byl úspěšně provedený atentát na následníka rakouského trůnu Františka Ferdinanda d'Este. Tehdejší neklidná politická situace a všeobecné napětí v Evropě pak měly za následek rychlý nárůst počtu bojujících zemí, a to jak na straně Rakousko-Uherska (Německo, Bulharsko a Turecko – spolu s Rakousko-Uherskem, tzv. ústřední nebo centrální mocnosti), tak na straně Srbska (tzv. státy Dohody – Velká Británie, Francie a Rusko, později také Itálie a USA). Boje probíhaly nejen na souši, ale také na vodě a nově i ve vzduchu. To, co se zprvu zdálo být nevelkou roztržkou a o čem se samotní vojáci vyjadřovali s humorem, když prohlašovali, že Vánoce (myšleno Vánoce roku 1914) budou již slavit doma, se nakonec protáhlo na nekonečné 4 roky tuhých bojů, které znamenaly pro obě válčící strany obrovské ztráty jak lidské, tak ekonomické. Velká válka oficiálně skončila 11. listopadu roku 1918 kapitulací ústředních mocností a rozpadem Rakousko-Uherské monarchie, který dal vzniknout novým demokratickým státům včetně Československa.

Jednou z ústředních mocností účastnících se bojů Velké války a zároveň zahajovatelkou tohoto konfliktu byla již zmiňovaná Rakousko-Uherská monarchie. Toto soustátí však nebylo tvořeno pouze z národností obsažených v názvu, nýbrž zahrnovalo ještě řadu dalších, dobrovolně či nedobrovolně připojených národů, vystupujících společně pod jednou korunou rakouského císaře. A stejně jako celá monarchie se všemi těmito národy společně řešila hospodářské, politické a sociální otázky, tak také jako celek vstoupila do války, žádnou část či národ nevyjímaje. Je tedy

zřejmé, že se hrůzy války nevyhnuly ani Čechám, Moravě, Slezsku a Slovensku. A svou sílu daly pocítit i malé vesnici v oblasti úrodné Hané – Žalkovicím.

Ano, také naše malá vesnička byla ovlivněna probíhající světovou válkou a sehrála v ní svou úlohu. Svědectví o tom můžeme nalézt v žalkovické pamětní knize, kde se dočteme, že válka znamenala pro Žalkovice nejen lidskou, ale také nezanedbatelnou materiální zátěž. Jeden ze záznamů v této kronice mluví o výpomoci naší obce při příjezdu vlakových souprav s raněnými vojáky na hulínské nádraží. Je zde uvedeno, že:

„Poprvé se rozdalo dopoledne 10 košů pečiva, 24 hanáckých vdolků, 18 pecnů chleba, 14 kg slaniny, 8 kg másla, 180 vařených vajec, pekařského pečiva za 50 K, káva, čaj, víno, koňak, likéry, balíčky doutníků a cigaret, odpoledne podobně, když ranní zásoby došly.“

Další záznamy týkající se hospodářského vlivu na chod obce např. uvádějí, že do konce září roku 1917 bylo pro potřeby války odvedeno z obce 36 koní v ceně 28 000 K, dále hovězí dobytek, obilí, seno, sláma či brambory. Odevzdávaly se také kovy využitelné ve válečném průmyslu – Žalkovice takto přišly o 482 kg těchto materiálů, z čehož 14 kg připadalo na svícny a 145 kg na zvon Panny Marie z roku 1830.

Rakousko-Uhersko však také potřebovalo naplnit zákopy a fronty bojeschopnými vojáky a důstojníky. A protože válečné běsnění, při kterém byly mimo jiné využity zcela nové zbraně a postupy, bezohledně decimovalo bojující armády s nevídanou rychlostí, byla potřeba čerstvých sil postupně stále urgentnější. O tom svědčí i fakt, že během 4 válečných let byly povolány na frontu postupně všechny myslitelné věkové kategorie – od sotva dospělých chlapců až po muže na hranici důchodového věku. V Žalkovicích byly nejprve do zbraní povolány záložníci do 38 let věku, a to ihned po oficiálním vyhlášení války. Již na konci léta roku 1914 odsud byli postupně odvedeni muži do 39, do 40, do 41 a do 42 let. Dne 17. září 1914 pak následoval odvod mladých mužů ve věku 20 – 22 let. Dne 22. března roku 1915 přišel povolávací rozkaz pro 19 leté a na druhé straně věkového spektra se téhož rozkazu dočkali 15. října také muži do 50 let. Ani to však ještě nebyl konec. V únoru roku 1916 došlo také na odvody z řad státní správy, když narukovali radní do 50 let, a posledním stiskem ruky či polibkem se v březnu 1917 se s rodinou obcí rozloučili také 18 letí mladíci. Podle historických pramenů takto nastoupilo během světové války vojenskou službu celkem 135 mužů. Je však na místě se domnívat, že většina z nich, ne-li všichni, bojovali z donucení, nikoli z přesvědčení, ani na základě jakýchkoli jiných vyšších principů. Museli totiž bojovat na straně rakouské monarchie, která se za několik století své existence stala pro Čechy synonymem útlatu, represí a zpátečnictví. A právě tato skutečnost dala vzniknout známému a často diskutovanému fenoménu 1. světové války – fenoménu legionářů.

Slovo legionář má prapůvod v latinském výrazu legere (vybírat, odvádět, shromažďovat) a v různých spojeních se jej hojně užíval dodnes. Jedno z nejznámějších a pro náš národ také nejvýznamnějších užití tohoto slova je spojeno právě s obdobím Velké války. Jak již bylo naznačeno, Češi a Slováci byli v podstatě donuceni hájit na válečném poli barvy Rakousko-Uherska, aniž by k této instituci chovali sebemenší sympatie. Z vývoje situace na jednotlivých frontách však záhy vyplynula možnost opustit řady rakouské armády, přidat se k armádě protivníka a zahájit tak aktivní odboj.

Této možnosti využívali čeští vojáci v čím dál větším počtu a na konci války bylo možno v řadách armád bojujících proti Rakousku napočítat stěží uvěřitelných 100 000 československých zahraničních odbojářů – tzv. legionářů. Tito byli nestejnoměrně rozděleni a včleněni do armád Ruska, Itálie, Francie a Srbska. A protože je tento článek věnován problematice situace Žalkovic v době války, nemůžeme zde opomenout fakt, že také žalkovičtí muži tvořili součást československých legií a svým dílem přispěli k ukončení války a nastolení míru.

Různí autoři přisuzují Žalkovicím různý počet legionářů. Publikace vydaná p. Miroslavem Olšinou hovoří o celkem 10 legionářích, jejichž přechodným domovem se staly československé legie v Rusku a Itálii. Na italské frontě se bojů zúčastnil Arnošt Antek, a to jako střelec v 35. československém střeleckém pluku, Florián Ostrčil, který měl hodnost kapitána a patřil k 31. československému střeleckému pluku, a Ignác Hlobil, který po dlouhém pobytu v zajateckém táboře v lednu 1918 vstoupil do legií, aby se zúčastnil bojů u Gardského jezera a Altissima jako zdravotník 6. československé divize. Na Štědrý den roku 1918 pak odjel do nově vytvořené Československé republiky a následujícího jara definitivně opustil armádní řady.

O něco početnější bylo zastoupení žalkovických legionářů na frontě ruské. Svobodu a samostatnost československého národa zde hájil např. Antonín Černošek, člen 9. střeleckého pluku pojmenovaného podle známého českého spisovatele K. H. Borovského, Josef Kučera, člen 7. střeleckého pluku, který nesl označení tatranský, či Augustin Konečník, který byl v červnu roku 1916 při neúspěšné ofenzivě zajat a internován v zajateckém táboře u Kyjeva. Jakmile se zde dověděl o možnosti vstoupit do legií jakožto základu samostatné československé armády, neváhal ani den a okamžitě se nechal zapsat. Zařazen byl k 5. střeleckému pluku, který byl pro změnu pojmenován po prvním československém prezidentovi T. G. Masarykovi. Po řadě událostí a peripetií, mezi které v následujících měsících patřilo četné přemísťování, setkání s T. G. Masarykem či urputné boje s nepřátelským vojskem a zákeřnou úplaví, se konečně v listopadu roku 1919 ocitl ve vladivostockém přístavu, odkud vyplul na dlouhou cestu domů. Na půdě Žalkovic stanul dne 8. února roku 1920. Během své ruské a sibiřské anabáze se Augustin Konečník opakovaně setkal s dalším žalkovickým legionářem – Bohumilem Ostrčilem, zajatým a transportovaným do tábora Balašov již na začátku března roku 1915. K legiím se však nepřidal okamžitě, neboť celé 2 roky, až do února 1917 byl nucen pracovat jako zemědělská síla na velkostatku. Potom se ovšem i z něj stal československý legionář, když byl v říjnu 1917 zařazen do 6. střeleckého pluku, tzv. hanáckého. Také on poté prošel celou sibiřskou anabází, aby se v dubnu 1920 vydal zpět do rodných Žalkovic. Zde byl přivítán 21. června téhož roku. Spolu s ním místní občané přivítali také navrátilivšího se Emila Bazalku, dalšího z výčtu ruských legionářů s kořeny v naší obci, který z vojensko-organizačního hlediska spadl do stejného pluku jako B. Ostrčil. Výčet pak můžeme uzavřít posledním jménem stojícím na piedestalu hrdinného zahraničního odboje – Emilem Žeravou. Ten byl nepřátelským vojskem zajat v červnu 1916 a legionářem se stal rok nato v červenci 1917, kdy byl přidělen k 7. tatranskému pluku. Ani jeho neminula, kromě jiných střetů, sibiřská anabáze a obrana transsibiřské železniční magistrály následovaná transportem do Československa, na Moravu a do Žalkovic, které znovu spatřil 20. října roku 1920.

Všichni výše jmenovaní legionáři, kteří prošli útrapami války, krvavými bitvami i zajateckými tábory, mohli bezesporu jen těžko vyjádřit své pocity zaplavující jejich srdce a mysl v okamžiku konce dlouhého putování a návratu do svých domovů. Totéž však platí i o ostatních občanech Žalkovic, kteří zůstali v rodné obci a kteří při shledání se s navrátilivšími legionáři také jen těžko hledali vhodná slova vystihující sílu tohoto okamžiku. O tom koneckonců svědčí i záznam uvedený v pamětní knize pod hlavičkou roku 1920:

„Když ruští legionáři v kroužku celé obce při svém uvítání v obecním hostinci vyprávěli své dojmy z bratrského Ruska a z daleké, nehostinné Sibiře, byli všichni hluboce dojati, ani staří a zkušené neodolali slzám. Účast zahraničního našeho vojska ve světovém boji má lví podíl na založení Československého státu v jeho dnešní velikosti. Bude jistě správné poznamenati proto činy legionářů v této pamětní knize.“

Historie lidem neslouží pouze jako látka, kterou je nutné se naučit před zkoušením v hodině dějepisu. Je to také inspirace, studnice zkušeností, úspěchů i pádů, ale především je to zdroj ponaučení. Ano, my všichni bychom se z historie, dávné i nedávno minulé, měli učit, neboť právě to může být cestou k zabránění opakování chyb, které před námi již někdo učinil. Může to být cestou k zabránění vzniku dalších ničivých a zcela zbytečných světových konfliktů, kterým Velká válka bezesporu byla.

Historie je také plná příkladů činů lidí, které jsou hodny následování a které nám mohou pomoci v našem životě v současnosti. K takovýmto příkladům patří i odvaha a statečnost, se kterou se naši žalkovičtí a obecně českoslovenští legionáři ve víru nespoutaného válečného živlu vrhali do bojů proti nenáviděnému Rakousku a za obranu svého svobodného státu. Státu, který v době války neexistoval a o jehož vznik se lvím podílem zasadili právě naši legionáři.

Jejich hrdinství, které nám přineslo svobodu, a jejich ochota položit za tento ideál vlastní život, nechť nejsou nikdy zapomenuty.

V článku byly použity informace:

z publikace Českoslovenští legionáři okresu Kroměříž 1914 – 1920

autora Miroslava Olšiny

z Paměti obce Žalkovic

Zadní řada uprostřed – legionář Bohumír Ostrčil – příslušník 6. Hanáckého pluku.

Dobruška – Pastviny – Velké Losiny – Žalkovice 2014

Text a foto: **F. Kopp**

Tak jako každý rok, i letos se vydala parta cyklistických nadšenců ze Žalkovic a okolí na cyklistickou túru. Tým plánoval, traserů a jiných odborníků vybral netradičně pro letošek expedici složenou ze tří etap, jejichž start zasadil do malebného podhůří Orlických hor. Po náročné přípravě a plánování vyrazil 10 členný peloton 26. června o čtvrté hodině ranní po vlastní ose směrem přes rožnovské nádraží ČD. Kupodivu i se dvěma přestupy na trase byla cesta vlakem příjemná a po osmé ranní jsme už vystupovali na nádraží v Opočně (285 m n. m.). Zde neoficiálně začínala naše cykloexpedice Dobruška – Pastviny – Velké Losiny – Žalkovice. Z Dobrušky jsme začali stoupat směrem Deštné v O. h. (650 m n. m.). Po nutném občerstvení k načerpání dalších sil vyrazil peloton přes Luisino údolí, odkud vystoupal až na hřeben Orlických hor - sedlo Pod Jelenkou (1048 m n. m.), což byl nejvyšší bod této etapy. Dále jsme kopírovali orlicko-horský hřeben přes všemožné sjezdy a výjezdy až na vyhlídku Anna na Anenském vrchu ve výšce 992 m n. m. Při sjezdu z vyhlídky, jak už to tak někdy bývá, to někteří pustili na svém treku odvážněji, což však nevydržel materiál a došlo k průrazu kola závodníka Paliče nejml. Naštěstí zkušený tým mechaniků, trenérů a domestiků spojil své síly a po chvíli se jelo dál. S postupem ujetých horských kilometrů byla každá zastávka vítána a tak jsme si mohli prohlédnout kolem trasy nespočet rozestavěných bunkrů a pěchotních srubů vybudovaných před 2. světovou válkou kolem roku 1937. Vytouženého občeda se družina dočkala v Bartošovicích v penzionu pana Hrušky, kde vesměs české speciality jsme spláchli letohradským kvasnicovým Jelenem. Do cíle čtvrté etapy nám odtud zbývalo už jen asi 15 km. Část z tohoto jsme v přírodní rezervaci Zemská brána museli projít i s koly na ramenou po kamenech a skalách kolem Divoké Orlice, za což jsme byli odměněni krásnými sceneriemi, jak by řekl klasik. Závěr etapy byl u vodní nádrže Pastviny (450 m n. m.), kde peloton tour našel azyl v penzionu Lesanka v lese na stráni. Večerní tužení kolektivu proběhlo v hostinci U Mostu, kde náš kolektiv doplnil jedenáctý závodník, a to obchodník z Kyselovic.

V pátek dopoledne, po bohaté snídani u švédského stolu, jsme vyrazili do druhé etapy z Pastvin směrem Velké Losiny. V kopcovitém terénu za příjemného počasí cesta ubíhala náramně a tak na přání Paliče nejst. peloton zavítal do vojenského muzea v obci Králíky. Odtud kolem Dolní a Malé Moravy dorazila družina údolím podél řeky Moravy do Hanušovic. Naštěstí jsme po cestě na díru u Hanušovic nenarazili. Oběd se odehrál v příjemném prostředí pivovarské restaurace Holba s ochutnávkou jedenáctky klasické, kvasnicové a třináctky speciálu. Z Hanušovic po přejetí pár vlnek (jak říká profík Zdeňka) směrem na Jindřichov a Žárovou peloton sjel do lázeňského letoviska Velké Losiny. K noclehu nám posloužila již osvědčená stoletá chalupa s čepovanou vodou ze studny. Večerní

teambulding proběhl v hospůdce Na Terasě, kde jsme dokázali všichni ocenit kuchařovu odvahu, neboť doba, po kterou nás nechal hladovět, byla nekonečná. Vše se v dobré obrátilo a nálada byla opět veselá i přes nastřádanou únavu z nastoupaných kilometrů.

Do závěrečné třetí etapy jsme se vydali v sobotním dopoledni z Velkých Losin směrem Žalkovice po moravské cyklostezce č. 51, která nás provedla Šumperkem, kolem Zábřeha, Mohelnice a Litovelským Pomoravím až do Litovle. Po obědě v restauraci u kostela poblíž náměstí (autor si název již nevzpomíná) jsme pokračovali do Olomouce kolem pískáče Poděbrady se zastávkou U Traviše. Tady nás poprvé v rozjetém tempu přibrzdily rozmary počasí a poté i v Čechových sadech jsme museli přechkat krátkou letní přeháňku. V Olomouci jsme najeli na cyklostezku č. 47, která nás dovedla až do Tovačova kolem Hradeckého a Křenovského rybníka. Po krátkém občerstvení vyrazil peloton po makadamové polňačce kolem Skašovského rybníka do Lobodice. Pravděpodobně zde došlo k poškození pláště závodníka Zdeni a defekt byl následně dokonán v Lobodickém lese. Po rychlém servisu jsme pokračovali dál kolem vodárny směrem Vlkoš. Už jsme se viděli skoro „doma“, když před Vlkošem přišel druhý defekt a Zdeňovo zadní kolo už nebylo jak opravit. Pověst „drtiče“ prokázal opět Palič nejml., když naložil na štangli závodníka Vymětala, který půjčil svůj bicykl smolaři Zdeňovi a dovezl ho do cíle.

Na závěr bych uvedl pár údajů pro milovníky statistik. Peloton čítal 11 závodníků ve věku 30-57 let. Sestava: Mira Pala, Tomáš Pala, Radek Pala, David Vymětal, Robert Vymětal, Rosta Otáhalík, Víta Říkovský, Eda Petřík, Zdeňka Schovanec, Laďa Hanák a Fanda Kopp. Každý závodník během tří etap ujel celkem 273 km a co je důležité, nikdo z nás to nepoložil a dojeli jsme ve zdraví. Poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravě a zdárném průběhu této skvělé akce. S pozdravem AHÓJ snad zase za rok.

-FK-

Na ostrov Trinacria

Text a foto: **Ing. M. Bajgar**

Dvouhodinový let z Vídně na letiště Catanie proběhl hladce a bez turbulencí. Přivítalo nás horké sicilské podnebí ostrova Trinacria. Po přistání jsme se přesunuli do města Acierale, kde jsme měli základnu v hotelu Santa Tecla Palace.

Ostrov Trinacria, na němž jsme přistáli, je starobylé pojmenování Sicílie, která svým tvarem připomíná trojúhelník. Na jeho vrcholech se nachází mysy Capo Peloro, Capo Libeo a Capo Correnti.

Sicílie se nachází ve Středoziemním moři a zaujímá plochu 25 708 km², což odpovídá třetině rozlohy České republiky. Jedná se o největší ostrov Itálie, který je vzdálen Mesinskou úžinou jen 3 km od Apeninského poloostrova. Žije zde přes 5,05 milionu obyvatel. Sicílie je součástí Italské republiky, avšak je jednou z pěti oblastí, které mají zvláštní autonomní status. Sama se dělí na 9 provincií, jejichž hlavní města nesou tatáž jména. Jsou to Agrigento, Caltanissetta, Catania, Enna, Messina, Palermo, Ragusa, Syrakusy a Trapani.

Hlavním městem ostrova je Palermo, které spolu s jeho okrajovými částmi obývá celkem 657 000 obyvatel.

Počasí v červnu je zde typicky středomořské. Horké léto se vyznačuje silným jižním až jihovýchodním větrem scirocco, který vzniká nad Saharou z teplého a suchého vzduchu a někdy dosahuje až rychlosti hurikánu. Průměrná teplota v měsíci červnu je 27 °C a teplota vody dosahuje v průměru 21 °C. Sluneční svit přesahuje 10 hodin denně a deštivé dny jsou zde v průměru 2,5. Nám přšelo během pobytu dvakrát, a to velmi vydatně.

Reliéf ostrova je převážně hornatý a seizmicky aktivní. Jen 14 % tvoří nížiny, které se nacházejí při pobřeží. Dalších 24 % pevniny tvoří pohoří a 62 % kopcovitá krajina.

Východní část ostrova tvoří samostatný masiv sopky Etna, která je neustále aktivní. Etna leží na magmatické puklině, která se táhne od Vesuvu přes Liparské ostrovy až po ostrov Pantelleria. Nyní dosahuje výšky 3 343 m a obvod u země je 210 km. Je to nejvyšší aktivní sopka Evropy, jejíž téměř kruhová základna má průměr 40 kilometrů. Na Liparských ostrovech se také nachází aktivní vulkány - Stromboli a Vulcano.

Navštívili jsme jižní část Etny - Rifugio Sapienza - ve výšce 1 986 m n. m. a zdolávali sopečné kužele Monti Silvestri. Po straně kráteru Silvestri jsme obdivovali obrovskou měsíční krajinu a lávové vlny.

Vegetace ostrova je tvořená vinnou révou, olivovníky, mandlovníky, morušovníky, pistáciemi, rohovníky, datlovými palmami, mišpulemi, citrusovými plody a agáve. Rybolov zaujímá v hospodářství ostrova důležité místo spolu se zemědělstvím. Vody obklopující Sicílii jsou bohaté na nejrůznější druhy ryb. Okolí města Trapani je bohaté na tuňáky, oblast Mesiny především na mečouny a veškeré druhy modrozelených ryb (sardinky, makrely, sardelky - tzv. „pesce azuro“).

V antice byla Sicílie považována za obilnici Římské říše. Dnes se zemědělsky využívají tři čtvrtiny ostrova. Pěstuje se zde tvrdá fousatá pšenice, která je odolnější průsuškům a slouží na výrobu špaget a oplatků. U každého políčka je záchytná nádrž na vodu, která slouží k zavlažování. Hlavní produkce italských citronů, pomerančů a mandarinek se sklízí na ostrově. Vinařství patří k nejdůležitějším odvětvím. Navštívili jsme dvě vinařství a ochutnali jsme vína z místních odrůd. Malé vinařství Pulgist obdělává 6 hektarů vinné révy na úbočí Etny a stará se o 500 včelstev. Produkuje med z pomerančů a eukalyptů. To vše zvládají ve třech lidech.

K nezapomenutelným zážitkům patřila návštěva kaňonu Gola dell' Alcántara. Řeka Alcántara vytvořila v čedičové hornině přes 20 m hluboký kaňon s bizarními skalními útvary. Teplota vody je 12 °C a řada turistů se zde v parném létě osvěžuje. Navštívili jsme města Taormina a Syrakusy. Syrakusy představují sicilskou metropoli umění. Nachází se zde archeologický park s řeckým divadlem, dále tzv. „Dionýsiovo ucho“, což je uměle vytvořená jeskyně s nádhernou akustikou. Navštívili jsme zde také poutní místo Madonna delle Lacrime. Je to monumentální betonová kruhová stavba, která svou výškou 74 m dominuje nad městem.

Městečko Taormina považují za jedno z nejhezčích míst, které jsem navštívil. Představuje oblíbené turistické centrum Sicílie. Přírodní řecké divadlo, bohatá zeleň, příjemné podnebí a krásný výhled na Etnu je nezapomenutelný. Ostrov Trinacria nás uchvátil svou krásou, přírodou, bohatou historií a vynikající kuchyní.

Etna

Taormina

Kaňon Alcántara

Olympiáda malotřídních škol

Text a foto: **L. Svobodová**

V pátek 20. června se malí sportovci základní školy zúčastnili dalšího ročníku olympiády malotřídních škol okresu Kroměříž. Letošní ročník se konal v Kroměříži na školním atletickém hřišti Základní školy Oskol. Zúčastnilo se 16 malotřídních základních škol, a to z těchto obcí: Kostelany, Žeranovice, Pravčice, Roštín, Rymice, Přílepy, Prusinovice, Martinice, Loukov, Slavkov, Počenič, Ludslavice, Rataje, Bezměrov, Žalkovice, Zámoraví Kroměříž.

Školáci prvních až pátých tříd se utkali v atletických disciplínách jako je skok z místa, hod do dálky tenisovým míčkem, běh na padesát a čtyři sta metrů. A jak naši sportovci ve svých věkových kategoriích dopadli?

Jiří Svoboda – 2. místo v hodu do dálky

Karolína Voznicová – 3. místo v hodu do dálky

V počtu získaných medailí v kategorii prvních až čtvrtých tříd se žáci umístili na 1. místě.

A kdo nás reprezentoval?

Karolína Voznicová, Jiří Svoboda, Adéla Voznicová, Zuzana Zelinková, Eliška Dráňová, Roman Trávníček, Lucie Benešová, Jakub Tereško, Jiří Kuba, Zbyněk Pobal, Eliška Indráková, Aneta Pokorná, Veronika Zelinková, Adam Liška a Robin Vymětal.

Děkujeme všem našim závodníkům za skvělou reprezentaci, paní vychovatelce Leoně Krčmové a rodičům, kteří si našli čas a přišli své děti povzbudit.

Turnaj v Prusinovicích

Text: **L. Svobodová**

Foto: **R. Houška**

V neděli 15. června 2014 ukončila starší přípravek sezónu turnajem v Prusinovicích. Hrál se každý s každým 2 x 16 minut. Šest hráčů na hřišti a dva na střídačce dali do zápasů vše.

První zápas jsme hráli s Loukovem. Mužstvo jsme znali z jarní části, a proto jsme věděli, že nás čeká tvrdý boj proti jejich obraně. Loukov jsme porazili 3:1. Ve druhém zápase jsme nevěděli, co nás čeká. S Prosenicemi jsme ještě nehráli. Po prvním poločase jsme vedli 8:0 a hráči se do druhé půle vrhli s nadšením co nejvyššího výsledku. I když se nám zranil Matěj Dočkal, zvládli jsme zápas vyhrát 15:5. Třetí zápas měl rozhodnout o vítězi turnaje. S trenérem panem Otáhalíkem jsme se shodli, že mužstvo proti Prusinovicím zahrálo svůj nejlepší zápas sezóny i turnaje. Po remíze 7:7 rozhodovalo o pořadí: 1. počet bodů, 2. vzájemné utkání, 3. rozdíl ve skóre, 4. počet střelených branek, 5. pokutové kopy.

Protože Prusinovice skončily s rozdílem +13 a Žalkovice s rozdílem +12, umístili jsme se na krásném 2. místě. Bohužel, rozhodl jeden gól. Přestože i nějaká slzička ukápla, měli všichni velkou radost. Filip Dočkal byl vyhlášen nejlepším hráčem turnaje – gratulujeme.

Sestava: Hlobil Martin, Svoboda Jiří, Dočkal Filip, Dočkal Matěj, Houšková Viola, Liška Adam, Tereško Jakub, Tereško Vojtěch

Výsledky:

Žalkovice : Loukov	3:1 (Dočkal M. 2, Dočkal F.)
Žalkovice : Prosenice	15:5 (Dočkal F. 6, Svoboda 4, Liška 3, Dočkal M., Tereško J.)
Prusinovice : Žalkovice	7:7 (Dočkal F. 3, Dočkal M. 3, Svoboda)

Dvacet let od otevření tenisových kurtů

Text a foto: **R. Pala**

Ač se to zdá nedávno, v červenci tohoto roku uběhlo dvacet let od otevření tenisových kurtů. S touto myšlenkou přišel tehdejší správce naší farnosti P. Bohumír Konečník. A jeho myšlenka byla v roce 1994 realizována. Pan farář od svého tenisového přítele pana Huřky opatřil typový projekt, podle kterého parta nadšenců a brigádníků, včetně starého pana faráře, zahájila činnost na vybudování nového sportoviště. V tu dobu nebylo myslitelné, aby akce byla zadána „na klíč“, protože myšlenka realizace tenisových kurtů nebyla všeobecně podporována z hlediska umístění kurtů. Obec nevlastnila vhodný pozemek, ale časem jsme si snad

všichni zvykli. A tak se navázela škvára, ve velké míchačce se míchala s jílem drcená škvára a za mokra se pokládala vrchní patentní vrstva. Dále se zhotovovalo oplocení, cvičná stěna a sklad antuky. A po pár měsících se sen našeho pana faráře stal skutkem. Z rána za chládku jsme ho mohli skoro každý den vidět na tenisových dvorcích, kde dával hodiny výuky tenisu dětem, mládeži, ale i dospělým mužům a ženám. Při jednom z rozhovorů jsme vzpomínali na začátky a těžkosti s prosazením zhotovení tenisových kurtů a pan farář se šibalským úsměvem jemu vlastním mi sdělil, že si kurty „vymodlil“ u svého nejvyššího „správce.“ A tak při tomto výročí, Vám pane faráři, za prosazení a vymodlení tenisových kurtů patří Pán Bůh zaplať.

9. ročník turnaje v malé kopané

Text: **Ing. M. Bajgar**

Foto: **R. Otáhalík**

Fotbalový oddíl Sokol Žalkovice uspořádal již po deváté v pravidelném termínu 5. července na místním fotbalovém hřišti turnaj v malé kopané.

Letošního ročníku se zúčastnilo 13 fotbalových mužstev z širokého okolí. Názvy některých týmů se nemění a symbolickou zlatou medaili by si zasloužil tým ZUBR, který nevynechal ani jeden ročník tohoto turnaje. V minulosti tento turnaj také jednou vyhrál. Velkým zpestřením letošního ročníku pro diváky byla účast ženského družstva BABINEC pod vedením Radima Borovičky. Turnaje se dále zúčastnila tato družstva – KOPÁČI, SMÍŠENÉ ZBOŽÍ I., REAL PRAVČICE, YOUNG BOYS – naše dorostenecké naděje, PEPIHO KLUCI, BESIKTAS FC, ŽABA TÝM, SMÍŠENÉ ZBOŽÍ II., FC KŘELOV, OBHÁJCI, RUMOTOURL – nejvzdálenější účastník z Ostravska. Na turnaj dorazili především hráči z blízkého okolí, kteří hrají fotbal a hokej ve vyšších soutěžích. Hlavní hvězdou turnaje byl Martin Zaťovič – účastník letošního mistrovství světa v hokeji v Minsku. Místní hráči a hráčky se v tomto turnaji neztratili.

Od osmi do patnácti hodin se na třech hřištích U Jezer vedly urputné boje o celkové umístění. Na čtvrtém místě skončilo družstvo FC KŘELOV, třetí místo obsadil ZUBR vedený Radomírem Palou, který po nerozhodném výsledku 4:4 zvítězil na penaltu 4:3 nad FC KŘELOV.

Finále turnaje provázelo všechno to, co může divák sledovat v televizi při fotbalovém zápase ligy mistrů – úvodní znělka, slavnostní nástup týmů, bouřlivá atmosféra zúčastněných diváků.

Vítěz loňského 8. ročníku v malé kopané, družstvo OBHÁJCI sestavené Martinem Janečkou, porazilo tým PEPIHO KLUCI vedený Ondrou Sedlářem 5:1. Zvláštní cenu turnaje „za fotbalovou radost a odvahu“ obdržel tým BABINEC. Po vyhlášení výsledků a předání cen vítězům turnaj nekončil. Kopaly se penaltu o vítěze turnaje. Veškeré fotbalové okamžiky moderoval starosta Radomír Pala. Nejlepším penaltovým exekutorem se stal Eda Petřík.

Poslední fotbalový zápas spolu sehrála smíšená družstva žen a starší gardy bývalých hráčů. Diváci se během turnaje dobře bavili a „tým z Bufetu“ neustále doplňoval občerstvení. 9. ročník turnaje v malé kopané se opravdu vydařil a pořadatelé turnaje věří, že jubilejní 10. ročník bude neméně úspěšný.

1. místo - OBHÁJCI

2. místo - PEPIHO KLUCI

3. místo - ZUBR

BABINEC

RUMOTOUR

Máme rádi zvířata

Text a foto: **R. Pala**

Předposlední červnovou sobotu se konal na našem fotbalovém hřišti již tradiční dětský den nazvaný „Máme rádi zvířata“, který zorganizoval pro děti Sokol Žalkovice ve spolupráci s obcí Žalkovice.

Co na toto zábavné odpoledne bylo pro návštěvníky připraveno a hlavně pro děti? Hry, soutěže, nafukovací atrakce,

vystoupení cvičených psů a opičky, taneční vystoupení mažoretek, cvičenců ASPV a MŠ Kyselovice, diskotéka a mnohá další překvapení. Celé odpoledne bylo dobře zásobené občerstvením včetně makrel a dalších grilovaných specialit. Večer byla diskotéka Ládi Mádra.

Velké poděkování patří všem organizátorům této velmi zdařilé akce a sponzorům, kteří věnovali ceny do soutěží a občerstvení pro děti.

Foto: Radomír Pala

Redakce časopisu - Časopis Obce Žalkovice. Vydání 01/2014, ročník VIII. **Uzávěrka podkladů:** 30. 6. 2014. **Uzávěrka příštího čísla:** 30. 11. 2014. **Vydává:** Obec Žalkovice pro svou interní potřebu v nákladu 230 kusů. **Tisk:** Tiskárna TYPOservis Holešov. **Složení redakce:** Radomír Krejčí, Radomír Pala, Tomáš Hýbner, Michaela Kavanová, Božena Brhelová. **Adresa redakce:** Obecní úřad Žalkovice. **Kontakt (telefon):** 774 281 582, 602 782 342. **E-mail** (na zaslání příspěvků): zpravodaj.zalkovice@seznam.cz

O výběru příspěvků a době jejich zveřejnění rozhoduje výlučně redakce. Příspěvky mohou být redigovány, podstata jejich obsahu zůstává nezměněna. Názory autorů článků se nemusí shodovat s názory redakce. Šíření veškerého obsahu Žalkovického zpravodaje bez souhlasu redakce je zakázáno.

Za případné tiskové chyby se omlouváme.